

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 100/2018-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. marca 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Monikou Ilčišínovou, Herlianska 547, Vranov nad Topľou, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajskej prokuratúry v Žiline v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 4 T 7/2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. marca 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajskej

prokuratúry v Žiline (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 4 T 7/2002.

2. Sťažovateľ uviedol, že na krajskom súde je voči nemu vedené trestné konanie pre pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 a 4 Trestného zákona a iné. Obžaloba bola pôvodne podaná Krajskou prokuratúrou v Prešove na Krajskom súde v Prešove, avšak uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. Ndt 118/2001 zo 17. februára 2002 bola predmetná trestná vec prikázaná na prejednanie a rozhodnutie krajskému súde. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky následne rozhodla o tom, že ďalší výkon dozoru zo strany prokuratúry v konaní pred súdom bude v danej trestnej veci realizovať krajská prokuratúra, ktorej bol kompletný spisový materiál odstúpený 28. marca 2002.

3. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 4 T 7/2002 z 30. júna 2009 uznal obžalovaných, teda aj sťažovateľa, vinnými a uložil im tresty odňatia slobody v trvaní podľa rozsudku. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 4 To 9/2010 zo 4. augusta 2010 zrušil rozsudok krajského súdu z 30. júna 2009 a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

4. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ na hlavnom pojednávaní konanom 13. júna 2008 požiadal krajský súd, aby uložil prokurátorovi krajskej prokuratúry povinnosť predložiť do súdneho spisu kompletný vyšetrovací spis Krajského úradu vyšetrovania Policajného zboru v Prešove vedený pod ČVS: KUV-80/20-98.

5. Krajskej prokuratúre bolo 20. júna 2008 Úradom justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove zaslané oznámenie, že okrem konceptu vyšetrovacieho spisu nie je u nich archivovaná žiadna písomnosť vzťahujúca sa na trestnú vec vedenú pod ČVS: KUV-80/20-98.

6. Sťažovateľ listom z 8. januára 2018 požiadal krajskú prokuratúru o informáciu o stave konania v trestnej veci neoprávneného obchodovania s devízovými prostriedkami.

Krajská prokuratúra sťažovateľovi listom z 10. januára 2018 oznámila, že trestné stíhanie bolo vyšetrovateľom zastavené uznesením ČVS: KUV-80/20-98 z 2. júla 2001. Podľa sťažovateľa sa v súdnom spise vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 4 T 7/2002 žiadny takýto dokument nenachádza, čo znamená, že krajská prokuratúra disponuje niekoľkými zväzkami originálov vyšetrovacieho spisu vedeného pod ČVS: KUV-80/20-98, ktoré nepredložila krajskému súdu. Sťažovateľ zastáva názor, že krajská prokuratúra účelovo vytriedila časť originálov dotknutého vyšetrovacieho spisu, ktorý zrejme obsahoval dôkazy svedčiace v prospech obžalovaných.

7. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd v jeho veci rozhodol týmto nálezom:

„1. Krajská prokuratúra Žilina v trestnom konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 4T/7/2002 svojím postupom porušila základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov konania v sume 325,42 Eur, ktoré je Krajská prokuratúra Žilina povinná zaplatiť právnemu zástupcovi JUDr. Monike Ilčišinovej, advokátke do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovení § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

10. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Uplatnenie právomocí ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj obsahových náležitostí sťažnosti. Až na zákonom presne definované výnimky je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania, pričom viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovatelia domáhajú. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovatelia domáhajú v petite svojej sťažnosti. Petit musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03, IV. ÚS 138/08).

12. V predmetnej veci malo dôjsť k porušeniu označených práv sťažovateľa postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pred krajským súdom pod sp. zn. 4 T 7/2002, ktorá do súdneho spisu nepredložila kompletný vyšetrovací spis vedený pod ČVS: KUV-80/20-98. Podľa sťažovateľa krajská prokuratúra disponuje viacerými zväzkami predmetného vyšetrovacieho spisu, čo vyplýva zo skutočnosti, že v súdnom spise vedenom pod sp. zn. 4 T 7/2002 sa nenachádza uznesenie vyšetrovateľa ČVS: KUV-80/20-98 z 2. júla 2001 o zastavení trestného stíhania sťažovateľa v trestnej veci neoprávneného obchodovania s devízovými prostriedkami.

13. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že uznesenie o zastavení trestného stíhania sťažovateľa pre trestný čin neoprávneného obchodovania s devízovými hodnotami podľa § 118a Trestného zákona bolo sťažovateľovi doručené 3. júla 2001. Z rozsudku krajského súdu sp. zn. 4 T 7/2002 z 30. júna 2009 zase vyplýva, že sťažovateľ a ostatní obžalovaní boli uznaní vinnými (zatiaľ neprávoplatne) zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 a 4 Trestného zákona a trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. a) a ods. 4 Trestného zákona. Skutok neoprávneného obchodovania s devízovými hodnotami bol pri podaní obžaloby vypustený.

14. Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy je zrejmé, že právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

15. Ústavný súd zastáva názor, že nesprávnosť postupu krajskej prokuratúry v rámci súdneho konania môže sťažovateľ namietat' jednak v rámci svojej obhajoby pred súdom prvého stupňa, ako aj v prípadnom odvolaní proti rozsudku krajského súdu, pričom bude úlohou týchto súdov vysporiadať sa s argumentáciou sťažovateľa o chýbajúcich častiach vyšetrovacieho spisu a vplyvu tejto okolnosti na zistenie skutkového stavu, čo po vyhodnotení dôkazov bude viesť súdy k záveru, či krajský prokurátor (v danej fáze trestného konania už v postavení zástupcu štátu – strany v súdnom konaní) uniesol dôkazné bremeno. Preto právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa má krajský súd v rámci prvostupňového konania, prípadne najvyšší súd v rámci odvolacieho konania. Za týchto okolností nie je daný dôvod, aby ústavný súd vstupoval vo fáze ešte neukončeného trestného konania vo veci sťažovateľa do právomoci iných orgánov verejnej moci.

16. Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

17. Vzhľadom na uvedené bolo preto už bez právneho významu zaoberať sa aj prípadnými nedostatkami tejto sťažnosti: navrhovaný petit je nevykonateľný z hľadiska nedostatočne konkretizovaného postupu krajskej prokuratúry v rámci označeného súdneho konania, ktorý sťažovateľ považuje za porušenie svojich práv, ako aj tým, že z petitu sťažnosti nie je zrejmé, akej nápravy sa v dôsledku vysloveného porušenia označených práv sťažovateľ dovoľáva (§ 56 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. marca 2018